

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Осъжда Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos и Porto Carras AE да заплатят направените от тях съдебни разноски, както и съдебните разноски на Европейската комисия и на Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP).
- 3) Република Гърция понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 114, 20.4.2013 г.

Определение на Общия съд от 26 март 2014 г. — Adorizio и др./Комисия

(Дело T-321/13) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Държавни помощи — Помощи, предоставени на банките по време на кризата — Рекапитализация на SNS Reaal и SNS Bank — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар — Отчуждаване от приносителите на подчинени облигации — Липса на правен интерес — Липса на процесуална легитимация — Явна недопустимост)

(2014/C 159/37)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Stefania Adorizio (Рим, Италия) и 363 други жалбоподатели, чиито имена са посочени в приложение към определението (представители: F. Sciaudone, L. Dezzani, R. Sciaudone, S. Frazzani и D. Contini, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Flynn и P.-J. Loewenthal)

Предмет

Жалба за отмяна на Решение С (2013) 1053 окончателен на Комисията от 22 февруари 2013 година относно държавна помощ SA.35382 (2013/N) — Кралство Нидерландия — Спасяване на SNS Reaal 2013.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като явно недопустима.
- 2) Осъжда г-жа Stefania Adorizio и останалите 363 жалбоподатели, посочени в приложението, да заплатят съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 233, 10.8.2013 г.

Жалба, подадена на 21 февруари 2014 г. от Carlos Andres и 150 други жалбоподатели срещу решението, постановено на 11 декември 2013 г. от Съда на публичната служба по дело F-15/10, Andres и др./ЕЦБ

(Дело T-129/14 P)

(2014/C 159/38)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Carlos Andres (Франкфурт на Майн, Германия) и 150 други жалбоподатели (представител: L. Levi, avocat)

Друга страна в производството: Европейска централна банка (ЕЦБ)

Искания

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решението на Съда на публичната служба на Европейския съюз от 11 декември 2013 г. по дело F-15/10,
- съответно да уважи исканията, направени от жалбоподателите в първоинстанционното производство, а именно:
 - да отмени фишовете за заплатата за юни 2009 г. в частта, в която тези фишове материализират първия акт, с който спрямо жалбоподателите е приложена пенсионната реформа, приета от Управителния съвет на 4 май 2009 г., както и да отмени в същата част всички следващи фишове за заплата и бъдещите фишове за пенсия,
 - доколкото е необходимо, да отмени решенията, с които се отхвърлят молбите за преразглеждане („administrative review“) и административните жалби („grievance procedure“), решения, които са издадени съответно на 28 август и 17 декември 2009 г.,
 - и съответно:
 - да осъди ответника да заплати разликата между размера на възнаграждението или пенсията, произтичащ от посоченото решение на Управителния съвет от 4 май 2009 г., и размера на възнаграждението или пенсията при прилагането на предходната пенсионноосигурителна схема; тази разлика във възнаграждението или пенсията следва да се изплати заедно с лихви за забава, считано от 15 юни 2009 г., а след това — от 15-о число на всеки месец, до пълното изплащане на съответните суми, като лихвите следва да се определят по лихвения процент на ЕЦБ, увеличен с три пункта,
 - да осъди ответника да заплати обезщетение за вредите, претърпени в резултат от намалената покупателна възможност, като по предварителни изчисления размерът на обезщетението следва да се определи по справедливост на 1 % от месечното възнаграждение на всеки жалбоподател,
 - да осъди ЕЦБ да заплати всички съдебни разноски,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски по производството пред двете инстанции.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите посочват осем правни основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първо правно основание: нарушение на член 6.8 от приложение III към Условието за работа, нарушение на принципите на законност и правна сигурност и нарушение на член 35, параграф 1, буква д) от Процедурния правилник на Съда на публичната служба.
2. Второ правно основание: нарушение на правомощията на надзорния комитет, нарушение на приложение III от Условието за работа и на мандата на надзорния комитет, както и нарушение на принципа на добросъвестност.
3. Трето правно основание: нарушение на правото на комитета на персонала и надзорния комитет да бъдат проведени консултации с тях, нарушение на принципа на добросъвестност, нарушение на членове 45 и 46 от Условието за работа, нарушение на Протокола за споразумението за отношенията между Изпълнителния съвет и комитета на персонала на ЕЦБ, нарушение на приложение III от Условието за работа и на мандата на надзорния комитет, както и изопачаване на фактите по делото.
4. Четвърто правно основание: нарушение на член 6.3 от пенсионния план, неправилно упражняване на контрол върху мотивите на решението от 4 май 2009 г., изопачаване на фактите по делото и нарушение на принципа на добро финансово управление.
5. Пето правно основание: неправилно упражняване на контрол за наличието на явна грешка в преценката и изопачаване на фактите по делото.
6. Шесто правно основание: нарушение на принципа на пропорционалност, нарушение на задължението за мотивиране, изопачаване на фактите и доказателствата по делото.
7. Седмо правно основание: несъобразяване на различната природа на договорно учредените и нормативно учредените служебни правоотношения, нарушение на основните условия на служебното правоотношение и нарушение на Директива 91/533 ⁽¹⁾.

8. Осмо правно основание: нарушение на придобитите права.

(¹) Директива 91/533/ЕИО на Съвета от 14 октомври 1991 година относно задължението на работодателя да информира работниците или служителите за условията на трудовия договор или на трудовото правоотношение (ОВ L 288, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 174).

Жалба, подадена на 21 февруари 2014 г. от Catherine Teughels срещу решението, постановено на 11 декември 2013 г. от Съда на публичната служба по дело F-117/11, Teughels/Комисия

(Дело T-131/14 P)

(2014/C 159/39)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Catherine Teughels (Erpegem, Белгия) (представител: L. Vogel, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени изцяло обжалваното решение, постановено на 11 декември 2013 г. от пленума на Съда на публичната служба на Европейския Съюз, съобщено с факс на 11 декември 2013 г., с което е отхвърлена подадената от него жалба от 8 ноември 2011 г.,
- като разгледа по същество подадената от жалбоподателя до Съда на публичната служба жалба, да приеме, че същата е основателна и въз основа на това да отмени решенията, срещу които е насочена,
- на основание член 87, параграф 2 от Процедурния правилник да осъди ответника да заплати съдебните разноски за производството, включително, на основание член 91, буква б) от Процедурния правилник, необходимите разходи, направени за целите на производството, по-конкретно разходите за съдебен адрес, за път и престой и адвокатското възнаграждение.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят излага две правни основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първото правно основание е изведено от нарушение на член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника за длъжностните лица на Европейския Съюз и на член 26, параграфи 1 и 4 от приложение XIII към този правилник, от незачитане на придобитите права и от нарушение на принципите на правна сигурност и на забрана на обратното действие и от липса на мотиви. Жалбоподателят изтъква, че:
 - като приел, че за определянето на броя години, отговарящ по общностната пенсионна схема на актюерската равностойност на пенсионните права на жалбоподателя по белгийската пенсионна схема, органът по назначаването могъл валидно да приложи общите разпоредби за приложение от 2011 г., тъй като в момента на влизането в сила на тези разпоредби положението на жалбоподателя не било „изцяло завършено“ при действието на общите разпоредби за приложение от 2004 г., понеже той не приел представеното му по-рано предложение за изчисляване, и то при положение че заявлението за прехвърляне на пенсионните права било подадено през ноември 2009 г., правата на жалбоподателя били окончателно установени към тази дата и поради това трябвало да бъдат определени въз основа на общите разпоредби за приложение от 2004 г., Съдът на публичната служба (СПС) приложил с обратно действие общите разпоредби за приложение на членове 11 и 12 от приложение VIII към Правилника относно прехвърлянето на пенсионни права, приети през 2011 г.,
 - СПС не дал правна обосновка на анализа си и не обяснил защо разпоредбите от Правилника, на които се позовава жалбоподателят в жалбата си до първата инстанция, и установените в тях принципи не трябвало да се приложат в този случай.